

تسکیم

ش. ط
کریمه مرالی فاطمین

پرویش کریمش مصطفی فاطمین

شرکت چاپ و نشر بین الملل

نام کتاب: تسبیح گریه (گزیده مرثیاتی فاطمی)

پژوهش و گزینش: مصطفی فاطمیان

نوبت چاپ: اول - زمستان ۱۳۹۳

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: واژه پرداز اندیشه

شمارگان: ۱۵۰۰ نسخه

قیمت: ۳۵۰,۰۰۰ ریال

صفحه آرای: حسین انوری پور

طراحی جلد: حسین انوری پور

مسئول تولید: شریف شایسته

شابک: ۹۶۴-۳۰۶-۶۶۱-۳

شرکت چاپ و نشر بین الملل

دفتر مرکزی:

تهران، میدان استقلال، معاد حیوی، پلاک ۲

طبقه سوم

تلفن: ۳۳۹۳۲۹۴۹ - ۳۳۹۳۲۹۴۹

فکس: ۳۳۹۳۲۹۴۹ - ۳۳۹۳۲۹۴۹

فروشگاه مرکزی:

میدان فلسطین، ضلع شمال شرقی، پلاک ۵ و ۶

تلفن: ۸۸۹۲۱۹۸۰ - ۸۸۹۲۱۹۸۰

فکس: ۸۸۹۲۳۸۳۳ - ۸۸۹۲۳۸۳۳

Email: ntpub@ntpub.ir

www.ntpub.ir

سرشناسه

فاطمیان، مصطفی، ۱۳۶۰ -

عنوان و نام پدید آور: تسبیح گریه: گزیده مرثیاتی فاطمی / پژوهش و گزینش مصطفی

فاطمیان

تهران: سازمان تبلیغات اسلامی، شرکت چاپ و نشر بین الملل، ۱۳۹۳

مشخصات نشر

مشخصات ظاهری

شابک

۹۶۴-۳۰۶-۶۶۱-۳

وضعیت فهرست نویسی

فیا

نمایه

پادداشت

عنوان دیگر

موضوع

موضوع

موضوع

شماره افزوده

رده بندی کنگره

رده بندی دیویی

شماره کتابشناسی ملی

گزیده مرثیاتی فاطمی

فاطمیه زهر اسرار: قل از جحر ۱۱ - شعر

شعر مذهبی فارسی - مجموعه ها

شعر فارسی - قرن ۱۴ - مجموعه ها

سازمان تبلیغات اسلامی، شرکت چاپ و نشر بین الملل

۱۳۹۳ ف ۱۶ ف ۲۹۱ PR

۱/۶۴ ف ۸

۳۷۳۳۱۵۸

حقوق محفوظ است. هر گونه نسخه برداری،
تعمیر، بازگش و بازنویسی، ترجمه، کپی برداری،
انتقال کلی و جزئی، یا هر اقدامی جزئی در نقد و
پژوهی، اقتباس از گونه در مجسمه نویسی و مانند
آنها، بدون مجوز کتبی از ناشر ممنوع و از طریق
مراجع قانونی قابل پیگیری است.

۲۷	به جای مقدمه
۳۰	معرفی اجمالی از مجموعه پیش رو
۳۷	بخش اول: غزل‌ها
۳۷	فصل اول: حماسه، پیام قیام و جهاد حضرت زهرا(س) در دفاع از ولایت
۳۷	مصیبت بود طافت سوز و محنت سخت، زهرا را، محمدرضا یاسری (چمن)
۳۸	نمی آزد دشمن پهلوی و بازوی کوثر را، محمدرضا یاسری (چمن)
۳۹	خلاصه سخن فخر بانوان این ست، علی آهی
۴۰	آنجا که جغد فتنه بال و پر بگیرد، محمد موحدیان (امید)
۴۱	هر فتنه که در وجودش پاشد، غلامرضا سازگار (میثم)
۴۲	قرن‌ها بر عترت و قرآن ستم بسیار شد، غلامرضا سازگار (میثم)
۴۳	در سقیفه گر به امر غاصبین، شورا نمی‌شد، محفوظ اصفهانی
۴۴	افسوس که امت ز خداوند بریدند، غلامرضا سازگار (میثم)
۴۵	جهاد فاطمه بر پای امامش بود، غلامرضا سازگار (میثم)
۴۶	آن روز، جان‌نثاری زهرا، اگر نبود، سید رضا مؤید
۴۷	رهروان سقیفه با تزویر، غلامرضا سازگار (میثم)
۴۸	هر روز به تو ظلم شد و ظلم دگر باز، غلامرضا سازگار (میثم)
۴۹	سر زد از آن سوی گردون باز تاب گریه‌ام، محمد موحدیان (امید)
۵۰	اصلاً بعید نیست که یک مرد محترم، رضا جعفری
۵۳	فصل دوم: کلیات مصائب حضرت زهرا(س) بعد از رحلت حضرت رسول اکرم(ص)
۵۳	ندانم از چه دشمن کرد منع گریه از زهرا، سید علی شجاعی
۵۴	چو دید نقش زمین همسر جوانش را، غلامرضا سازگار (میثم)
۵۵	دارد نشانه از حرم بی‌نشانه‌ات، غلامرضا سازگار (میثم)
۵۶	بعد رسول، فاطمه دانی که چون گریست؟، سید محمد رستگار
۵۷	عدو به قلب سیه، بغض آل طاها داشت، علی هنرور
۵۸	بانوی حق که بار مصیبت به شانه داشت، احد دهبزرگی
۵۹	چو آفتاب رخت را غبار ابر گرفت، سید مهدی حسینی
۶۰	تا سینه‌اش به داغ جگر سوز خو گرفت، سید محمد رستگار

- کمان کشید غم و سینه را نشانه گرفت، حسن صالحی..... ۶۱
- زبان، ترنم درد تو را بهانه گرفت، سید جعفر..... ۶۲
- بعد احمد ز جفایی که به زهرامی رفت، سید رضا مؤید..... ۶۳
- بلبل سوخت در آتش به فغان هیچ نگفت، سید مهدی حسینی..... ۶۴
- ظالم ز جفاکاری خود عار ندارد، محمد موحدیان (امید)..... ۶۵
- تا که خواندی پدرت را پدرت جان آورد، مجید تال..... ۶۶
- اشک زهر از غمی تلخ حکایت می کرد، سید رضا مؤید..... ۶۷
- مرد اگر خانه به گلزار جنان برگیرد، آواره همدانی..... ۶۸
- خداوند! چه غوغایی ست، درب خانه می سوزد، سید جواد مظلوم پور..... ۶۹
- زهر چو شمع سوخت و پیوسته آب شد، غلام رضا سازگار (میشم)..... ۷۰
- فغان که مهر و وفا زین دیار کویچندند، محمد حسین بهجتی (شفق)..... ۷۱
- جولان به طرف باغ چو باد خوان دهد، قیصر اصفهانی..... ۷۲
- با غروب تو شهر غوغا بود، محمود ملک ثابت..... ۷۳
- پیغمبری که یک عمر، غمخوار آتش بود، غلام رضا سازگار (میشم)..... ۷۴
- در حقیقت با حقیقت دشمنش بیگانه بود، غلام رضا سازگار (میشم)..... ۷۵
- زهر مگر عزیز رسول خدا نبود؟، محمد آزادگان (واصل)..... ۷۶
- فغان کنان به سر تربت پدر آید، محمد حسین بهجتی (شفق)..... ۷۷
- زهر که چشم دهر چو او بانویی ندید، محفوظ اصفهانی..... ۷۸
- پیغمبری که دید ستم های بی شمار، غلام رضا سازگار (میشم)..... ۷۹
- بلبل چو یاد می کند از آشیانه اش، محمد علی مجاهدی (پروانه)..... ۸۰
- زهر که بد حبیبه خلاق داورش، محمد نهاوندی..... ۸۱
- افسوس که از کثرت غم عمر تو شد کم، غلام رضا سازگار (میشم)..... ۸۲
- گنج علوم و علت ایجاد ماء و طین، مشکوه کاشمیری..... ۸۳
- یا رسول الله! داغت با دل زهر چه کرده؟، محمد موحدیان (امید)..... ۸۴
- به زخم سینه دوباره غمی جوانه زده، محمد موحدیان (امید)..... ۸۵
- آتش گمان نداشت که افتد به جان تو، جعفر رسول زاده (آشفته)..... ۸۶
- داشت از بس غم و گرفتاری، میرزا جواد تجلی..... ۸۷
- ای خصم! آبروی پیمبر نداشتی، وصال شیرازی..... ۸۸
- از سر چو رفت سایه لطف پدر مرا، سید رضا مؤید..... ۸۹
- بعد از پدر مصیبت بسیار دیده ام، سید رضا مؤید..... ۹۰
- بیرون ز دل خاک کن ای مه! سر خود را، قاسم ملکی..... ۹۱
- غم فراق تو بابا! به جان رساند مرا، سید رضا مؤید..... ۹۲

- ۹۳..... شد زیر خاک تیره نهان، چون پدر مرا، عماد تهرانی.
- ۹۴..... بودی و بود آن همه دولت به بر مرا، پیروی شیرازی، پیروی شیرازی.
- ۹۵..... بعد تو، بابا! به سیل گریه ام واداشتند، سید محمد رستگار.
- ۹۶..... پدر جان! از تو دورم بی تو از اندوه لیریزم، سید مهدی حسینی.
- ۹۷..... بعد از تو سیر از خود و از زندگانی ام، شهاب تشکری آرائی.
- ۹۸..... ز هجر روی تو در دل، ملال دارم من، محمد جواد غفورزاده (شفق).
- ۹۹..... دردا که پیر گشتم، در موسم جوانی، غلام رضا سازگار (میشم).
- ۱۰۳..... **فصل سوم: مصائب کوچه بنی هاشم و غصب قدک**
- ۱۰۳..... درون کوچه به زهر اعدو جو راه گرفت، محمد آزادگان (واصل).
- ۱۰۴..... دشمن میان کوچه چو یگرفت بر تو راه، غلام رضا سازگار (میشم).
- ۱۰۵..... روزی که راه را به من آن بدسیر گرفت، سید رضا مؤید.
- ۱۰۶..... یا فاطمه! جرمت اگر اوث پدر بود، محمد موحدیان (امید).
- ۱۰۷..... ... و دست مادر و طفلش به دست یکدیگر، علی اصغر ذاکری.
- ۱۱۱..... **فصل چهارم: مصائب آتش زدن در خانه حضرت زهرا (س)**
- ۱۱۱..... چنان در آتش کین سوخت گلچین خرمین گل را، محمد علی مجاهدی (پروانه).
- ۱۱۲..... آتشی افروخت دشمن، کز شرارش نار سوخت، سید جواد مظلوم پور.
- ۱۱۳..... تا در بیت الحرام از آتش بیگانه سوخت، محمد حسین غروی اصفهانی (مفتخر).
- ۱۱۴..... سایه سوختن خیمه به دیوار افتاد، عطیه سادات حجتی.
- ۱۱۵..... گفتم به گل عارض تو کار ندارد، غلام رضا سازگار (میشم).
- ۱۱۶..... کشته شد محسن و آنانکه تماشا کردند، علی انسانی، علی انسانی.
- ۱۱۷..... با پا زدند بر در و در را صدا زدند، رضا جعفری.
- ۱۱۸..... شهر، از فتنه و بیداد ستم غوغا بود، غلام رضا سازگار (میشم).
- ۱۱۹..... سینه ای کز معرفت گنجینه اسرار بود، محمد حسین غروی اصفهانی (مفتخر).
- ۱۲۰..... روضه آن جاست که سرتاسر در آتش بود، قاسم صرافان.
- ۱۲۱..... لاله ها پژمرده، بلبل را دگر آوا نبود، غلام رضا سازگار (میشم).
- ۱۲۲..... باد خزان در گرفت سوی گلستان وزید، مرتضی جام آبادی (یتیم).
- ۱۲۳..... چو زد قساوت شب، تازیانه بر خورشید، غلام رضا شکوهی.
- ۱۲۴..... آتش کینه چون زبانه کشید، محمد علی مجاهدی (پروانه).
- ۱۲۵..... کاش در باران سنگ فتنه بر دیوار و در، بر خیز، حسین اسرافیلی.
- ۱۲۶..... ز بستر چون که بردارد سر، آتش، محمد موحدیان (امید).
- ۱۲۷..... بد باغبان، رسول و گل گلشنش، بتول، خوشدل تهرانی.
- ۱۲۸..... جگر سوزد و یا دل آذرستان ست یا هر دو؟ غلام رضا سازگار (میشم).

- خون گریه کن، ای دل! که ستاره‌ی سحرم سوخت، محمدجواد غفورزاده (شفق)..... ۱۲۹
- اگر دشمن کند نقش زمینم، غلامرضا سازگار (میشم)..... ۱۳۰
- باغبانم من و پامال شده گلشن من، سید رضا مؤید..... ۱۳۱
- تا جدا از ساحت پر مهر یارم کرده‌اند، محمدجواد غفورزاده (شفق)..... ۱۳۲
- آن شب که ماه سر زد و مه پارهام نبود، سید رضا مؤید..... ۱۳۳
- ماییم، ما، دو آینه روبه روی هم، قاسم صرافان..... ۱۳۴
- این گل سوخته، یاس چمن یاسین ست، سید رضا مؤید..... ۱۳۵
- از لاله زار توحید، آتش زبانه می زد، غلامرضا سازگار (میشم)..... ۱۳۶
- فصل پنجم: مصائب ایام بستی حضرت زهرا (س)**..... ۱۳۹
- علی در چهره خورشید بیند هاله شب را، سید محمد رستگار..... ۱۳۹
- «ای وای علی یار و مددکار ندارد، احمد مشجری (محبوب)»..... ۱۴۰
- کسی در من هجده سالگی پهلوی نمی گیرد، محمدحسین ملکیان..... ۱۴۱
- کسی که بر قد خم گشته‌اش نگاه کند، سید رضا مؤید..... ۱۴۲
- تا که با دیوار، چوب در تکی می کند، قاسم صرافان..... ۱۴۳
- ناز کترین دلی که خدا آفریده بود، مرتضی جام آبادی (بیم)..... ۱۴۴
- علی که آینه روشن خدای تو بود، علی انسانی..... ۱۴۵
- خزان به جنگ گل داغدار می آید، غلامرضا سازگار (میشم)..... ۱۴۶
- به بستر فاطمه افتاده و مولا پرستارش، علی انسانی..... ۱۴۷
- شمع شب تا سحر بستر بیمار علی، سید رضا مؤید..... ۱۴۸
- وای از این بازی که تو با صبر حیدر می کنی، قاسم صرافان..... ۱۴۹
- اجل گم کرده بعد از قتل محسن خانه ما را، غلامرضا سازگار (میشم)..... ۱۵۰
- آن غصه‌ای که بود ز غم در گلو مرا، حسین آزادگان (شیدا)..... ۱۵۱
- تا چند کشم هر سو این قد کمائی را، غلامرضا سازگار (میشم)..... ۱۵۲
- به اندوه و محن طی کردم ایام جوانی را، حسین اخوان (ثائب)..... ۱۵۳
- جگرم خون و دلم سر به گریبان علی ست، غلامرضا سازگار (میشم)..... ۱۵۴
- جز دادن جان در ره جانان هوسم نیست، سید علی شجاعی..... ۱۵۵
- ای غم! مگو ز جور تو اشکم روانه نیست، علی شیدا..... ۱۵۶
- من آن گلم که شرار ستم گلابم کرد، سید رضا مؤید..... ۱۵۷
- نه چون پروانه‌ام کز سوز غم بال و پرم سوزد، علی انسانی..... ۱۵۸
- اظهار درد دل به زبان آشنا نشد، علی انسانی..... ۱۵۹
- چه غم گر هر کسی از من به جز غم رو بگرداند، علی انسانی..... ۱۶۰
- دلم سوی علی باشد غم هر سو بگرداند، سید رضا مؤید..... ۱۶۱

- ۱۶۲ لاله‌ها از دلم خبر دارند، علی انسانی.
- ۱۶۳ «گل بر من و جوانی من گریه می‌کند»، علی انسانی.
- ۱۶۴ گل بر من و جوانی من گریه می‌کند، سید محمد رستگار.
- ۱۶۵ هر قدر گریه کنم سوز دلم کم نشود، سید رضا مؤید.
- ۱۶۶ «نفس به سینه من زخم‌دار می‌آید»، سید محمد رستگار.
- ۱۶۷ ای ابر! درس گریه ز چشم ترم بگیر، علی انسانی.
- ۱۶۸ تا که من شرح دهم حال پریشانی خویش، قاسم ملکی.
- ۱۶۹ چون ابر نو بهار من از گریه خسته‌ام، رضا جعفری.
- ۱۷۰ این اشک نیست گشته روان از دو دیده‌ام، غلام‌رضا سازگار (میشم).
- ۱۷۱ باغ بهشت و حی راء، نخل به خون کشیده‌ام، غلام‌رضا سازگار (میشم).
- ۱۷۲ طی شد به درد و محنت و غم زندگانی‌ام، خوشدل تهرانی.
- ۱۷۳ شادی گریخت از من و از زندگانی‌ام، حسین پروین مهر (رودی).
- ۱۷۴ یارب! به رنج جادنه طی شد جوانی‌ام، قاسم سروپا (سروی).
- ۱۷۵ چون ابر صبحگاه، بهار جوانی‌ام، قاسم ملکی.
- ۱۷۶ از بس به یاد غربت مولا گریستم، محمدجواد غفورزاده (شفق).
- ۱۷۷ خزان غم به هنگام بهاران داد بر بادم، غلام‌رضا سازگار (میشم).
- ۱۷۸ خون دل می‌خورم و اشک فشانم هر دم، قاسم ملکی.
- ۱۷۹ در آسمان درد، جویی بال و پر شدم، علی غاطمی.
- ۱۸۰ گل بودم و به فصل جوانی خزان شدم، غلام‌رضا سازگار (میشم).
- ۱۸۱ من بیمار، مداوا نکند خشنودم، علی انسانی.
- ۱۸۲ اگر گشتند در این بیت و حی، صد بارم، غلام‌رضا سازگار (میشم).
- ۱۸۳ شب‌ست و ناله شبگیر تا سحر دارم، حسین پروین مهر (رودی).
- ۱۸۴ ندارد ابر، چشمان گهرباری که من دارم، سید مهدی حسینی.
- ۱۸۵ ز بس که آه کشیدم به سینه آه ندارم، سید محسن حسینی.
- ۱۸۶ سرا پا دردم و جان‌کندن دائم بود کارم، غلام‌رضا سازگار (میشم).
- ۱۸۷ منم آن گل که جا در گل ز جور خار می‌گیرم، علی انسانی.
- ۱۸۸ غرقم به موج غصه و مرگ‌ست ساحلم، غلام‌رضا سازگار (میشم).
- ۱۸۹ کو به کو منزل به منزل دیده را دریا کنم، غلام‌رضا سازگار (میشم).
- ۱۹۰ زمانه گردد غربی فشانده بر رویم، سید مهدی حسینی.
- ۱۹۱ ز سیل اشک جو نخل خمیده بر لب جویم، غلام‌رضا سازگار (میشم).
- ۱۹۲ نه ز سوز جگر سوخته جان و تن من، علی انسانی.
- ۱۹۳ دلم از خون شده دریا و چشم چشمه جویی، غلام‌رضا سازگار (میشم).